

[Arbejdsministeren]

rer; men for en ordens skyld vil jeg nu gerne slå fast, at det, regeringen har afvist og afviser igen og igen, er at lave lovgivning for bestemte grupper her i samfundet, hvad enten det er smede eller sygeplejersker.

Det er baggrunden for, at forslaget er generelt, og det er baggrunden for, at vi, som hr. Ole Vagn Christensen sagde, har lagt bevisbyrden på arbejdsgiverne. Vi er faktisk en smule trætte af, at mange arbejdsgivere – og nu ser jeg bort fra sygehusledelserne – fuldstændig gratis kan stille sig ud på gadehjørnet og sige, at der er flaskehalsproblemer med 350.000 arbejdsløse.

For første gang lægges der nu en bevisbyrde på arbejdsgiveren, hvor han – der er jo flest mandlige – skal dokumentere, at der ikke er flaskehalse. Det kom jo i øvrigt meget klart til udtryk i går på flaskehalskonferencen, både fra arbejdsgiverside og fra virksomhedernes side, at de flaskehalse, som mange hævder opstår i kølvandet af orlovsordninger, kan man ikke få øje på. Jo, på ét punkt, nemlig på sygehusområdet – men det er jo også baggrunden for, at vi i går faktisk lavede et samlet forlig på sygehusområdet, som udvider og sikrer det, vi har vedtaget en dagsorden om, nemlig at få ændret på de stive faggrænser. Men den diskussion skal jeg nu ikke tage; jeg er jo ikke sundhedsminister.

Jeg synes, det er vigtigt her i debatten at holde fast i, hvad det er, regeringen siger med lovforslaget. Lønmodtagerne har deres individuelle rettigheder, og kun der, hvor arbejdsgiverne kan finde dokumentation for, at der mangler arbejdskraft, kan man udsætte igangsætningen af orloven. Vi har jo ikke lavet denne lovgivning med tilbagevirkende kraft; den gælder for nye ansøgere, så antydningen af, hvad folk måtte have indrettet sig på, holder ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var en skuffende ordførertale, vi hørte hr. Per Stig Møller holde på De Konservatives vegne. Den var skuffende, fordi man ikke tog imod den håndsækning, der ligger i, at nu bør vi løse det problem, der hedder at få klargjort den omvendte bevisførelse, og ellers se på, om der overhovedet er problemer. Vi er ikke i den situation, at vi kan stå op og sige, at det er sandelig en ambulanceordning, der handler om, at

nu kan man via disse udsættelser skabe en situation, hvor man får klargjort, at der skulle være problemer.

Derfor synes jeg, Det Konservative Folkeparti burde tage imod den fremstrakte hånd og prøve på at gå med ind i arbejdet med at få disse orlovsordninger til at fungere, når der nu lægges op til, at arbejdsgiveren skal komme med kvalificerede udsagn, som betyder, at opgaverne ikke kan løses. Jeg synes, det havde været smukt, hvis hr. Per Stig Møller ville have taget imod denne håndsækning og dermed givet forslaget sin opbakning.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er rigtigt, at ministerens forslag er generelt, men det er jo fremkaldt af problemerne på sygehusområdet. Det er jo derfor, regeringen så indgående har forhandlet med amterne, og det er derfor, regeringen har lavet en aftale med sygeplejerskerne om flere penge i forbindelse med overarbejde i stedet for afspadsering, så man ikke får pludselige stop på afdelingerne. Og med hensyn til flere uddannelsespladser er det da ganske morsomt, eftersom man for et par dage siden sagde, at der er sygeplejersker nok, og at der vil være overskud om et par år. De, man nu pludselig uddanner ekstra, vil altså melde sig som et ekstra overskud om nogle år. Det er det, man kalder regeringsplanlægning.

Jeg synes, det er interessant, at ministeren siger, at man vil bryde med de stive faggrænser. Jamen hvorfor ville regeringen så ikke acceptere vores dagsorden under sundhedsdebatten, hvor der præcis var en pind om de stive faggrænser, som regeringen ikke brød sig om? Så kunne man da have støttet vores forslag.

Så synes jeg i øvrigt også, det er interessant, at nu drejer det sig om at lave en omvendt bevisbyrde. Hvorfor skal man vanskeliggøre livet på arbejdspladserne, fordi man har skabt sig selv et problem? Hvorfor skal man nu skabe et generelt vanskeligt forhold på arbejdspladserne i stedet for det ganske enkle genbesættelseskrav, som både LO og Det Konservative Folkeparti har peget på? Jeg går ud fra, at LO er lige så interesseret i ordentlige forhold som vi.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan godt forstå, det er svært at være kon-